

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Rocco BUTTIGLIONE

(Rättvisa, frihet och säkerhet)

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

I. Personligt och yrkesmässigt

- 1. Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenhet anser du ha varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?*

Jag har studerat juridik på universiteten i Turin och Rom för sådana framstående lärare som Norberto Bobbio och Giuliano Vassalli. Jag avslutade mina studier med högsta betyg och blev därefter professor i politisk filosofi. I Italien är detta undervisnings- och forskningsområde nära knutet till rättsfilosofi och statsvetenskap.

Den mest betydelsefulla erfarenheten för mina framtida uppgifter har dock varit min verksamhet som ordinarie ledamot av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i Europaparlamentet. När jag senare blev minister för Europafrågor i den italienska regeringen hade jag enormt stor nytta av denna erfarenhet.

Som minister för Europafrågor tillsatte jag en kommitté för rättvisa och frihet som bestod av många välkända experter från det italienska rättsväsendet och de italienska universiteten. Kommittén utarbetade ett lagförslag om den europeiska arresteringsordern. Justitieministern presenterade aldrig förslaget för parlamentet, men det var inte desto mindre ett viktigt bidrag till diskussionen i frågan, och många av de ändringar av texten som nu diskuteras i parlamentet, kan spåras tillbaka till denna kommittés arbete.

Jag vill gärna också tillägga att jag har varit en av de tongivande deltagarna i den italienska debatten om invandrarfrågor.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

En kommissionsledamot får varken begära eller ta emot instruktioner från regeringen i sitt hemland eller från något annat organ (artikel 213.2 i fördraget). Han skall bara känna ansvar för förvaltningen av de europeiska folkens allmänna bästa och för de värderingar som fastställs i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. Det är dock för tidigt att säga att kommissionsledamöterna är rättsligt bundna av konstitutionen eftersom den ännu inte har ratificerats av alla medlemsstater och därför inte är bindande.

Jag rekommenderar däremot starkt att denna kommission och dess ledamöter så ofta de kan tolkar den gällande rättsliga grunden för sin verksamhet mot bakgrund av konstitutionen och på så sätt i så hög grad som möjligt föregriper användningen av dess bestämmelser.

Kommissionsledamöter får inte ha personliga intressen av något slag som kan hindra dem från att noggrant, uppmärksamt och respektfullt bedöma alla legitima intressen som måste övervägas när Europas allmänna intresse definieras.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

Jag har inga affärsmässiga, finansiella eller andra intressen eller uppdrag som kan ge upphov till intressekonflikter eller kollidera med mina framtida uppgifter. Min familjs besparingar (dvs. min och min frus) är antingen kontanta eller placerade i obligationer (italienska statsobligationer).

Jag har begärt avsked som minister för Europafrågor i den nuvarande italienska regeringen, och jag väntar på att få en efterföljare så snart som möjligt, allra senast innan jag officiellt utnämns till ledamot av kommissionen.

Det samma gäller min befattning som ordförande för UDC, mitt politiska parti.

Jag är fullt medveten om reglerna på detta område och om ordförandens policy att skapa full insyn i institutionerna och trovärdighet hos de personer som har ett politiskt mandat. Jag ansluter mig helhjärtat till denna inställning. Naturligtvis kommer jag att sammanställa den försäkran som alla kommissionsledamöter skall lägga fram.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?*

Kommissionen är naturligtvis bunden av den gällande rättsliga grunden i sin verksamhet. Denna grund finns i de befintliga fördragen och det innebär att vi skall följa Nice-fördragets bestämmelser. Vi är helt på det klara med att konstitutionen inte kommer att träda i kraft förrän den ratificerats av medlemsländerna. Däremot bör kommissionen i möjligaste mån tolka de befintliga bestämmelserna mot bakgrund av konstitutionen.

De befintliga fördragen ger i en del fall möjlighet att i viss utsträckning föregripa konstitutionens nya mål samtidigt som de befintliga bestämmelserna respekteras fullt ut, och kommissionen bör föreslå rådet och parlamentet att göra det.

Kommissionen kan också fritt besluta att följa konstitutionen när det rör dess eget ansvarsområde och inte inkräktar på rådets eller parlamentets rättigheter. Detta gäller exempelvis några av de mer specifika uppgifterna som att informera Europaparlamentet, parlamentets kontrollrättigheter och möjligheten till en bättre dialog med medlemsstaternas parlament.

Sist men inte minst kan kommissionen börja med de förberedelser som krävs för att så mycket som möjligt förkorta övergångsperioden till den nya rättsliga grund som en ratificerad konstitution innebär.

- 5. Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?***

Globaliseringen av världsekonomin har inneburit en unik möjlighet för världens fattiga länder, i synnerhet för de länder som är på väg mot ekonomisk utveckling. En del av dessa länder (Kina, Indien osv.) har utnyttjat möjligheten. De har påbörjat en modernisering och ökar nu sin andel av världsmarknaden inom de produktionssektorer där billig arbetskraft är av stor betydelse. Detta är en utmaning för våra ekonomier. Miljontals arbetstillfällen måste flyttas från dessa sektorer till nya sektorer som vilar på innovativ teknik, vetenskaplig forskning och högt kvalificerad arbetskraft. Kommissionen måste diskutera detta och inta en tydlig position. Utan att föregripa diskussionerna inom kommissionen, anser jag personligen att vi måste investera i skolor, yrkesutbildning, universitet, vetenskaplig forskning och teknisk innovation.

Detta har högsta prioritet, men vi måste också utnyttja den inre marknadens möjligheter fullt ut. Vi har världens största inre marknad. Det betyder att vi skulle kunna skapa de mest intressanta kombinationer av produktionsfaktorer om vi bara lyckades minska friktionen på den inre marknaden och sträva efter ett verkligt enande.

Vi måste frigöra kvinnornas och de äldre människornas kreativa potential och uppmuntra dem till att bli aktiva på arbetsmarknaden och som företagare.

Detta kräver en ny arbetsmarknads- och socialpolitik som innebär förändringar av en del befintliga former av socialt skydd, inte genom att den totala nivån sänks utan genom att de blir effektivare och bättre anpassade efter produktionssystemets behov.

Som italienare känner jag behov av att understryka miljöns betydelse. Miljöskydd skall inte enbart ses som en begränsning för den ekonomiska effektiviteten. Vår natur och vår kulturella miljö är

först och främst en tillgång för våra ekonomiers konkurrenskraft (se t.ex. på turismens betydelse) och en del av den livskvalitet som den ekonomiska utvecklingen måste riktas in på. Jag måste också betona att invandrarnas roll kan bli särskilt viktig om vi ska uppnå vissa aspekter av Lissabonstrategin. Halvtidsutvärderingen av Lissabonstrategin kommer att ge oss ett bra tillfälle att anpassa våra insatser.

Vi måste göra det bättre och vi kan göra det bättre.

6. *Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?*

För det första måste vi förbättra beslutsfattandet genom bättre samordning och samarbete i kommissionen. Svaren på medborgarnas krav hittar man ofta inte inom ett enda ansvarsområde. Det krävs ett nära samarbete mellan olika ansvarsområden. Ju mer vi splittrar och delar upp dessa aktiviteter, desto svårare blir det att se ett klart samband mellan det vi gör och det medborgarna kräver av oss. Allmänheten ställer politiska krav: våra svar kan inte vara rent tekniska. Om vi ger tekniska svar på politiska frågor ger vi ett intryck av att kommissionen bara är en byråkratisk instans.

Det krävs också bättre samordning med rådet och medlemsstaterna. De nationella regeringarna och parlamenten måste vara medspelare i den europeiska beslutsprocessen och måste därför också känna sig ansvariga inför den allmänna opinionen i sina respektive länder.

Alla kommissionsledamöter skall försvara hela kommissionens politik när det behövs och i synnerhet inför den allmänna opinionen i hemlandet. Vi måste förklara det mervärde som den europeiska dimensionen ger i enlighet med subsidiaritetsprincipen och betona vad som kan genomföras effektivt på europeisk nivå, medan det som inte kan genomföras alls, eller inte lika effektivt, på nationell nivå.

Kommissionen kan dock bara få en viktig politisk roll om vi samarbetar med Europaparlamentet. Detta ämne kommer jag att gå djupare in på i svaren på de följande frågorna.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. *Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?*

Kommissionens grundläggande uppgift är att genom sina förslag underlätta en politisk syntes av det europeiska allmänintresset. Råmaterialet till denna syntes kommer från medlemsstaterna via rådet och det civila samhället. Auktoriteten och den demokratiska legitimiteten som ger kommissionen möjlighet att tala på det europeiska allmänintressets vägnar, får kommissionen av Europaparlamentet. Europaparlamentet väljs direkt av folket och har sin egen direkta, demokratiska legitimitet. Att samarbeta med parlamentet, att vara ansvarig inför parlamentet, ger kommissionen demokratisk legitimitet och gör att den kan utöva sin funktion med erkänd auktoritet. Detta samarbete innebär att det måste finnas en direkt och regelbunden dialog mellan kommissionsledamoten och hans eller hennes motsvarande utskott, öppna kommunikationslänkar mellan kommissionsledamoten och utskottet, och att kommissionsledamoten skall vara anträffbar för individuella parlamentsledamöter, ha en vilja att ta till sig parlamentets synpunkter osv. Allt detta framgår klart av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen och betonades kraftigt av José Manuel Barroso i hans tal till parlamentet, där han pläderade för ett ”partnerskap med parlamentet”.

a. Anser du, från en rent politisk ståndpunkt, att en nominerad kommissionsledamot borde dra tillbaka sin kandidatur om hans eller hennes utfrågning får en negativ utgång?

I samma anda anser jag att en kommissionsledamot fullt ut bör acceptera principen i ramavtalet, som innebär att kommissionens ordförande kan uppmana en kommissionsledamot att avgå om parlamentet ger uttryck för bristande förtroende för honom eller henne.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

Enligt uppförandekodexen för kommissionsledamöter är var och en ansvarig inför kollegiet för sina aktiviteter och sitt generaldirektorat. Å andra sidan ansvarar generaldirektören inför kommissionsledamoten och kollegiet för att de riktlinjer som kollegiet och ledamoten fastställer genomförs på ett korrekt sätt.

Det är ett generellt politiskt tillvägagångssätt att generaldirektoratet skall samarbeta fullt ut i frågor från utskottet med ansvar för det särskilda området eller från utskottet för framställningar. Varje kommissionsledamot skall försöka garantera en viss institutionell kontinuitet vid övergången från den gamla kommissionen till den nya men naturligtvis samtidigt ha rätt att föreslå policyförändringar om han eller hon anser det nödvändigt.

Skulle det behövas kommer jag omedelbart att aktivera alla interna revisions- och undersökningsförfaranden för att helt klarlägga vad som har hänt, få fram sanningen och slå fast vem som har ansvaret. Med detta som utgångspunkt skulle jag omedelbart underrätta ordföranden, kommissionen och Europaparlamentet för att vidta alla nödvändiga åtgärder.

c. Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?

En kommissionsledamot skall ta fullt politiskt ansvar för handlingar på sitt ansvarsområde, vilket framgår av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, som redan kommit på tal.

Kommissionsledamoten fastställer tillsammans med kollegiet de politiska riktlinjerna. Generaldirektören skall se till att de genomförs och ansvarar för detta inför kommissionsledamoten och kommissionen. Han är också skyldig att hålla kommissionsledamoten fullt informerad om förvaltningen av generaldirektoratet, vilket framgår av uppförandekodexen för kommissionsledamöter, i överensstämmelse med behörighetsfördelningen enligt personalföreskrifter, budgetförordningarna, arbetsordningen och de regler som fastställts som en del av den administrativa och finansiella reformen av kommissionen.

Förutom kommissionsledamotens politiska ansvar för verksamheten i generaldirektoratet, finns det emellertid tre tillfällen, där hans eller hennes individuella ansvar kan göras gällande:

- Om han eller hon överträder kollegiets regler.
- Om han eller hon personligen uppträder på ett opassande sätt.
- Om han eller hon inte har den kompetensnivå som krävs för att utöva sina funktioner.

Personlig övervakning, korrekta institutionella förbindelser, lojalitet, tillit och öppenhet i förbindelserna mellan kommissionsledamot och generaldirektorat är det bästa sättet att säkra en god förvaltning av generaldirektoratet.

Därför har jag för avsikt att ofta (minst en gång i veckan) träffa generaldirektören och de högre cheferna i de generaldirektorat som hör till mitt ansvarsområde.

8. *Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?*

a) Samarbetet mellan institutionerna

Det interinstitutionella samarbetet mellan kommissionen och parlamentet är av största politiska vikt för att kommissionen skall kunna spela sin roll fullt ut, vilket jag redan har påpekat.

Jag avser därför att fullt ut tillämpa de befintliga bestämmelserna (ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, avtalet mellan de två institutionerna om förfarandet vid tillämpning av rådets beslut 1999/468/EG om kommittéförfaranden och det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning").

b) Samarbete med parlamentsutskotten

För mig är det ett privilegium att få samarbeta med utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Jag har varit ledamot i detta utskott och sätter värde på dess integritet och effektivitet, och jag har haft förmånen att lära känna många av dem som numera är ledande medlemmar.

Utfrågningen ger en möjlighet, hoppas jag, att stärka dessa band och etablera ett personligt förhållande till de nya medlemmarna som bygger på ömsesidigt förtroende och respekt.

Direkta förbindelser mellan kommissionsledamoten och utskottet både som helhet och med de enskilda ledamöterna, regelbundet deltagande i utskottets sammanträden, snabb och tydlig information, förmåga att ta till sig parlamentsledamöternas åsikter och förslag till förbättringar är förutsättningar för ett fruktbart samarbete.

c) Öppenhet

Alt detta betyder full öppenhet som det anges i ovannämnda förordningar och interinstitutionella avtal (här bör man även nämna förordning 1049/2001 och understryka vikten av ramavtalets bilaga III).

Kommissionsledamoten skall vara beredd att när som helst ge parlamentet alla upplysningar som krävs för att förbättra lagstiftningen, göra servicen till medborgarna effektivare och stärka den ömsesidiga tilliten mellan kommissionen och parlamentet.

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Kommissionens allmänna verksamhet bör vara tydligt inriktad mot jämlikhet mellan kvinnor och män. Detta är särskilt viktigt på mitt behörighetsområde. Jag vill påminna ledamöterna om att det på området för rättvisa, frihet och säkerhet finns en arbetsgrupp för jämställdhet som övervakar och utvärderar det årliga jämställdhetsprogrammet mot bakgrund av stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Jämställdhetsaspekten finns med eller är rent av central på flera politikområden:

- Förebyggande av våld mot barn, ungdomar och kvinnor (Daphne II). Efter 2008 bör denna verksamhet inte avslutas utan tvärtom stärkas.
- Kampen mot människohandel.
- Asyl- och integrationspolitik.
- Europeiska flyktingfondens verksamhet.
- Kvinnors deltagande i det demokratiska livet.

Den interna personalpolitiken på området för rättvisa, frihet och säkerhet avspeglar en klar vilja till att skapa balans mellan könen: Ungefär 55 % av personalen är kvinnor. Denna siffra sjunker dock drastiskt på direktörsnivå där endast 25 % är kvinnor. Det kan bero på att det är först under senare år som kvinnorna i tillräckligt stort antal har gett sig in på denna bana och därför har endast ett fåtal ännu hunnit nå högre befattningar. Detta måste emellertid undersökas mer ingående om det finns andra faktorer som hindrar ett korrekt och fullt utnyttjande av kvinnors talanger på de högre posterna i vårt generaldirektorat.

Vi måste både i kommissionens politiska verksamhet och i den interna organisationen få bättre kunskap om de hinder som fortfarande gör det svårt att fullt ut skapa lika möjligheter. Jämställdhetsgruppen inom kommissionen och kommissionens arbetsgrupp som är gemensam för alla generaldirektorat har till uppgift att bevaka den nuvarande situationen och lägga fram förslag. I de nya personalföreskrifterna och den fjärde handlingsplanen för jämställdhet mellan kvinnor och män inom Europeiska kommissionen fastställs mål och regler för hur man skall vidareutveckla en arbetskultur som respekterar både mäns och kvinnors insatser och erkänner könsskillnader.